

1 Traduci (usi del presente).

- 1 Amicitia semper prodest, amor aliquando etiam nocet.
_____
- 2 Suo iure noster ille Ennius sanctissimos appellat poetas.
_____
- 3 Maior pars mortalium de naturae malignitate conqueritur, quod in exiguum aevi gignimur.
_____
- 4 Urgent et circumstant uitia undique nec resurgere aut ad verum adtollere oculos sinunt.
_____
- 5 Ita est, non accipimus breuem uitam, sed facimus, nec inopes eius, sed prodigi sumus.
_____
- 6 Tamquam semper victuri vivitis.
_____
- 7 Senatus haec intellegit. Consul videt; hic tamen vivit. Vivit? immo vero etiam in senatum venit, fit publici consilii particeps, notat et designat oculis ad caedem unumquemque nostrum.
_____
_____
- 8 Castra sunt in Italia contra populum Romanum in Etruriae faucibus conlocata.
_____

2 Traduci (usi del perfetto).

- 1 Cum caelum suspeximus caelestiaque contemplati sumus, perspicuum est esse aliquod numen.
_____
- 2 Videmus ceteras opiniones fictas atque vanas diuturnitate extabuisse.
_____
- 3 Quis putat Hyppocentaurum fuisse aut Chimaeram?
_____
- 4 Non exiguum temporis habemus, sed multum perdidimus.
_____
- 5 Ubi vita per luxum ac negligentiam diffluit, ubi nullae bonae rei inpenditur, ultima demum necessitate cogente, quam ire non intelleximus, transisse sentimus.
_____
_____
- 6 Natura se benigne gessit: vita, si uti scias, longa est at multos aut adfectatio alienae fortunae aut suae querella detinuit.
_____
_____
- 7 Fuisti igitur apud Laecam illa nocte, Catilina, distribuisti partes Italiae, statuisti, quo quemque proficisci placeret, delegisti, quos Romae relinqueres, quos tecum educeres, discripsisti urbis partes ad incendia, confirmasti te ipsum iam esse exiturum, dixisti paulum tibi esse etiam nunc morae.
_____
_____
_____
- 8 Odi profanum vulgus et arceo.
_____
- 9 Ut Pompeius tacuit, surrexit Clodius.
_____